

Sygn. akt XX GC 37/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Magdalena Kurc - Mazurkiewicz
Protokolant:	protokolant sądowy Agnieszka Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowo akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo akcyjnej w W. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 141.111,55 złotych (sto czterdzieści jeden tysięcy sto jedenaście złotych pięćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 listopada 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo akcyjnej w W. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 10.673 (dziesięć tysięcy sześćset siedemdziesiąt trzy) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Magdalena Kurc - Mazurkiewicz

Sygn. akt XX GC 37/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 listopada 2014 r. powód – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego – (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo akcyjnej w W. nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym kwoty 141.111,55 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazał, że zawarł z pozwanym umowę o świadczenie usług informatycznych w postaci wykonania portalu telewizji internetowej „(...)” oraz dodatkowej funkcjonalności pod nazwą „(...)”. Za wykonanie powyższych prac powodowi należało się wynagrodzenie w wysokości 196.677 złotych. Pozwany nie zapłacił wynagrodzenia z tytułu dwóch faktur w łącznej kwocie brutto 136.899 złotych pomimo uznania roszczenia. Nadto powód wskazał, że kwestionuje zasadność roszczenia pozwanego w zakresie zapłaty kary umownej w wysokości 68.500 złotych, gdyż niedotrzymanie terminu

oddania prac wynikało z winy pozwanego który nie dostarczył na czas materiałów niezbędnych do wykonania usługi (pozew – k. 2-4 verte).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu potwierdził, że strony zawarły umowę na świadczenie usług informatycznych oraz przyjęły dokument określający wymogi techniczne dzieła, m. in. technologię wykonania w postaci (...) w ślad za rekomendacją powoda. W ramach umowy pozwany złożył dwa zamówienia w których określono harmonogram, a następnie powód zaproponował terminy zakończenia prac i ustalono ostateczny termin realizacji zamówienia na 11 kwietnia 2014 r. Powód nie wykonał przedmiotu umowy w terminie, jednak nie nastąpiło to z przyczyn od niego niezależnych i niezawinionych. Przede wszystkim kwestia niedostarczenia grafik przez pozwanego na czas nie mogła stanowić przeszkody w realizacji prac, gdyż można ją wkomponować w każdym czasie. Powód bez przeszkód realizował zamówienie do momentu wejścia w fazę testów i poprawek, podczas której okazało się, że błędy przez niego popełnione uniemożliwiły dokonanie odbioru zamówionego dzieła. Kwestia grafik jest w ocenie pozwanego czynnikiem wtórnym, gdyż dzieło - dostarczone przez powoda do testów - nie spełniało podstawowych wymogów. Wobec opóźnienia w wykonaniu zobowiązania pozwany naliczył karę umowną w wysokości 68.500 złotych zgodnie z § 9 umowy. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł zarzut potrącenia z kwoty dochodzonej pozewem kwoty należnej pozwanemu z tytułu kary umownej w wysokości 68.500 złotych. Odnośnie sposobu wykonywania umowy pozwany wskazał, iż była ona wykonywana wadliwie, błędy nie zostały naprawione zaś powód nie wydał całości dzieła. Z ostrożności procesowej pozwany zgłosił zarzut obniżenia wynagrodzenia z uwagi na dostarczenie wadliwego dzieła. W zakresie uznania roszczenia pozwany wskazał, że odmawia zapłaty wskazując jako przyczyny nienależyte oraz wadliwe wykonanie dzieła, zatem nie mogło dojść do uznania przez niego roszczenia (odpowiedź na pozew – k. 75-83).

Na dalszym etapie postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska. Zostało przeprowadzone postępowanie dowodowe zawnioskowane przez strony. Na rozprawie w dniu 16 października 2018 r. Sąd dopuścił dowód z dokumentów dołączonych do pozwu, odpowiedzi na pozew i dalszych pism procesowych na okoliczności w nich wskazane (k. 444).

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 października 2013 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (dalej: (...)) złożyła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowo akcyjnej w W. (dalej: (...)) ofertę współpracy w zakresie stworzenia portalu telewizyjnego. Oferta zakładała stworzenie portalu telewizyjnego, którego główną treścią miał być player wyświetlający pasmo emisyjne telewizji bit.tv. Wskazano harmonogram prac z podziałem na etapy z uwzględnieniem czasu ich trwania w tygodniach, ale bez wskazania konkretnych dat (oferta współpracy – k. 168-171, zeznania świadka M. Z. – k. 414-416).

Strony wymieniały korespondencję w zakresie technologii realizacji serwisu, w której (...) przedstawił (...) wady i zalety wykonania jej w postaci (...). Wskazane wady dotyczyły braku wsparcia dla przeglądarki (...), braku możliwości oglądania na pełnym ekranie w przeglądarce (...), braku zabezpieczeń (...) uniemożliwiających pobieranie ze strony internetowej kontentu video nieuprawnionym użytkownikom oraz ceny i czasu wykonania (korespondencja e-mail – k. 42-44).

W dniu 13 listopada 2013 r. (...) poinformował (...), że projekt wykonany w technologii (...) nie będzie kompatybilny z niektórymi przeglądarkami internetowymi (korespondencja – k. 42-43).

(...) wypełnił Kwestionariusz technologiczny (...) z 29 listopada 2013 r. w którym wskazał, że nie zamierza używać (...) (kwestionariusz – k. 148-167v).

(...) zawarła w dniu 15 stycznia 2014 r. z (...) umowę na świadczenie usług informatycznych (dalej: „Umowa”). Przedmiotem Umowy było wykonywanie przez (...) na rzecz (...) usług informatycznych (w szczególności

prac programistycznych, usług utrzymania oprogramowania, doradztwo w zakresie IT, konsultacje, warsztaty wdrożeniowe lub usługi zarządzania infrastrukturą informatyczną) oraz przenoszenie na rzecz (...) autorskich praw majątkowych i udzielania upoważnień związanych z tymi prawami na zasadach określonych w Umowie (§ 1 i 2 Umowy). Strony uzgodniły, że zakres prac, wynagrodzenie i termin dostarczenia prac będą każdorazowo określone w Zamówieniu (§ 2 ust. 3 Umowy). W § 3 Umowy zastrzeżono, że (...) przed rozpoczęciem prac przez (...) prześle zapytanie ofertowe - po uzgodnieniu istotnych warunków realizacji Zamówienia, (...) złoży Zamówienie, zaś (...) je zatwierdzi. (...) zagwarantował (...), że wytworzone produkty oraz ich rozszerzenia lub udoskonalenia będą zgodne z projektem technicznym i funkcjonalnym określonym Zamówieniem oraz będą wolne od wad (§ 7 ust. 2). Zastrzeżono, że gwarancja nie będzie obejmowała wykonania aktualizacji, ulepszeń, a także serwisu oprogramowania oraz szkoleń z zakresu jego obsługi, chyba że inaczej przewidziano w Zamówieniu, oraz usterek wynikających z przyczyn niezależnych od (...), na które (...) miał wpływ (§ 7 ust. 7). (...) zobowiązał się do weryfikacji przedstawionych rezultatów prac i ich akceptacji w terminie 7 dni roboczych od ich przedstawienia (§ 8 ust. 1). W przypadku upływu tego terminu bez odpowiedzi (...), produkty prac zostaną uznane za odebrane bez zastrzeżeń (§ 8 ust. 5). W przypadku odmowy akceptacji rezultatów prac (...) miał poinformować (...) o przyczynach odmowy na piśmie, zaś (...) miał uwzględnić zgłoszone uwagi niezwłocznie po otrzymaniu powiadomienia, nie później niż w terminie ustalonym przez strony, bądź uzasadnić na piśmie niemożliwość ich uwzględnienia, a następnie przekazać ponownie rezultaty prac do akceptacji. Akceptacja lub ponowna odmowa przyjęcia rezultatów prac miała nastąpić ponownie w terminie 3 dni roboczych od ich przedstawienia (§ 8 ust. 4). Strony zastrzegły kary umowne w wysokości 0,5% wartości przedmiotu Zamówienia brutto za każdy dzień opóźnienia, nie więcej niż 50% w przypadku nie dotrzymania przez (...) terminu dostarczenia przedmiotu Zamówienia (§ 9 ust. 1) (umowa – k. 15-25, pismo – k. 39-39v, korespondencja – k. 45-46, k. 50-53, korespondencja – k. 88-145v, analiza systemu – k. 146-147, korespondencja – k. 190-198, zeznania świadka M. P. – k. 388-388v, zeznania świadka M. A. – k. 388-389, zeznania w charakterze strony powodowej P. Ż. – k. 433-433v, zeznania świadka B. G. – k. 433v-434).

(...) uzyskał wymogi dotyczące zabezpieczeń (...) od (...) po podpisaniu Umowy, przed jej podpisaniem rozmowy na temat zabezpieczeń z (...) nie toczyły się (zeznania świadka B. G. – k. 433v-434).

W ramach zawartej Umowy, w dniu 15 stycznia 2014 r., (...) złożył zamówienia których przedmiot stanowiły prace programistyczne: player (etap I) i system (etap II). Jako cenę łączną zamówienia etapu I wskazano kwotę 32.000 złotych netto, zaś etapu II 105.000 złotych netto. W zamówieniach wskazano harmonogram prac, zgodnie z którym przesłanie makiet stanowiło początek realizacji, grafikę wskazano jako wymaganą do kontynuacji prac. W „postanowieniach dodatkowych” dotyczących zamówienia playera (etap I) wskazano, że zostanie on wykonany w technologii (...) (zamówienia – k. 26-29).

Umowa nie zawierała specyfikacji wytwarzanych serwisów, strony w czasie trwania projektu prowadziły rozmowy w celu doprecyzowania specyfikacji określonej w ofercie współpracy (umowa – k. 15-25, oferta współpracy – k. 168-171, korespondencja – k. 100-127v).

W toku wykonywania Umowy (...) sygnalizował (...), że w związku ze wzrostem zakresu prac i zwiększenia wartości projektu powyżej ustalonych 18.000 złotych, niemożliwe jest zrealizowanie projektu w ramach Umowy (korespondencja – k. 88-89).

(...) dostarczał grafiki potrzebne do wykonania projektu w częściach, wpływały one do wykonawcy do czerwca 2014 r. Brak grafik przedstawionych przez (...) w terminie spowodował opóźnienia w realizacji prac (zeznania świadka M. G. – k. 410, zeznania świadka S. D. – k. 423-425).

Strony wymieniały korespondencję w zakresie koniecznych zmian, udoskonalień, błędów i usterek projektu, strony (...) i programu M. (korespondencja – k. 91-99v, k. 100-127v, k. 128-129v, zeznania świadka M. G. – k. 407-410).

Ze względu na opóźnienia w realizacji prac etap testów akceptacyjnych obu zamówień został pominięty. Etap testów i poprawek został zainicjowany po wdrożeniu oprogramowania. W realizacji projektu występowały opóźnienia w stosunku do przyjętego harmonogramu prac (korespondencja – k. 51, opinia biegłego – k. 271-294).

(...) wysłał (...) za pośrednictwem wiadomości e-mail protokół wykonania usługi z 11 lipca 2014 r., który zawierał oświadczenie o potwierdzeniu oddania portalu bit.tv zgodnie z zamówieniem. (...) nie ustosunkował się do niego (protokół i korespondencja – k. 47-48, zeznania w charakterze strony powodowej P. Ż. – k. 433-433v).

W dniu 11 lipca 2014 r. dzieło nie było wolne od wad, to jest błędów w oprogramowaniu. Jednak dzieło nie posiadało wad obniżających jego wartość, zaś liczba usterek zgłoszonych po odbiorze serwisu (...) w większości stanowiła typowe problemy ujawniające się w niecałkowicie przetestowanym serwisie. Występowanie błędów w oprogramowaniu jest normalnym następstwem jego wytwarzania (opinia biegłego – k. 275).

Po przesłaniu protokołu wykonania usługi z 11 lipca 2014 r. strony wymieniały korespondencję w zakresie usterek projektu (korespondencja – k. 130-145v).

(...) wystawił na rzecz (...) z tytułu świadczonych usług faktury:

- numer (...) z 11 lipca 2014 r. na kwotę 7.749 złotych z terminem płatności przypadającym na dzień 18 lipca 2014 r.,

- numer (...) z 25 lipca 2014 r. na kwotę 129.150 złotych z terminem płatności przypadającym na dzień 8 sierpnia 2014 r. (faktury – k. 30-31).

(...) w piśmie z dnia 28 sierpnia 2014 r. zgłosił (...), że technologia wykorzystana do wykonania przedmiotu zamówienia uniemożliwia wykonywanie przez system informatyczny takich funkcji, które w zamierzeniu miał realizować i które były znane wykonawcy. W szczególności technologia (...), według której został zbudowany mechanizm wyświetlania teledysków w serwisie (...) nie pozwalała na wdrożenie zabezpieczeń przed nieuprawnionym ściąganiem, co z kolei uniemożliwiało korzystanie z teledysków (...) (pismo – k. 32).

(...) skierował do (...) przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 129.150 złotych wynikającej z faktury VAT o numerze (...) wraz z odsetkami ustawowymi od 8 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty – w terminie 7 dni (wezwanie – k. 35-35v).

(...) poinformował, że faktura o numerze (...) na kwotę 7.749 złotych zostanie niezwłocznie zapłacona oraz zakwestionował uprawnienie do wystawienia faktury (...) wskazując, że nie przyjmuje faktury o numerze (...) na kwotę 129.150 złotych, gdyż mogła ona zostać wystawiona dopiero po podpisaniu bez uwag protokole odbioru, ten zaś nie został podpisany (pismo – k. 33, k. 36-37, k. 85-86v).

(...) naliczyła wykonawcy na podstawie Umowy odsetki w wysokości 38.099 złotych, powołując się na § 9 ust. 1 Umowy (nota – k. 34).

(...) naliczyła wykonawcy karę umowną w wysokości 68.500 złotych za opóźnienie w dostarczeniu przedmiotu zamówienia nr 1, a następnie złożyła oświadczenie o potrąceniu ww. wierzytelności. Karę umowną obliczono za 103 dni opóźnienia (645,75 złotych za każdy dzień), to jest łącznie kwota 64.575 złotych brutto uwzględniając zapis umowny ograniczający wysokość kary do 50% wartości Umowy. 103 dni opóźnienia dotyczyły okresu od kwietnia do sierpnia 2014 r. (wezwanie do zapłaty – k. 40-41, oświadczenie o potrąceniu – k. 38, wiadomość e-mail – k. 50, zeznania świadka M. G. – k. 410).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o twierdzenia stron wyraźnie przyznane bądź niezaprzeczone przez przeciwnika, a także na podstawie wyżej wskazanych dokumentów, które zostały złożone do akt. Złożone do akt sprawy dokumenty stanowiły dokumenty prywatne, które nie korzystają z domniemań zawartych w treści art. 244 k.p.c. (domniemania zgodności z prawdą oświadczeń w nich zawartych), jak ma to miejsce w przypadku dokumentów urzędowych a jedynie - poza domniemaniem autentyczności - korzystają z domniemania wyłączającego potrzebę dowodu, że osoba, która dokument podpisała, złożyła zawarte w nim oświadczenie (por. postanowienie Sądu

Najwyższego z dnia 15 kwietnia 1982 r., sygn. akt III CRN 65/82). Sąd dokonując ich oceny w ramach swobodnej oceny dowodów uznał je za wiarygodne i przydatne dla ustalenia stanu faktycznego.

Sąd zwrócił jednak uwagę, że dokumenty prywatne stanowiły jedynie dowód tego, że określone w nich osoby złożyły oświadczenia o treści w nich zawartej. Z kolei dokonując oceny korespondencji e-mail oraz innych wydruków komputerowych Sąd miał na uwadze, iż w Kodeksie postępowania cywilnego nie zawarto zamkniętego katalogu środków dowodowych i dopuszczalne jest skorzystanie z każdego źródła informacji o faktach istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jeśli tylko nie jest to sprzeczne z przepisami prawa.

Ustalając stan faktyczny Sąd dopuścił również osobowe wnioski dowodowe w postaci zeznań świadków oraz zeznań P. Ż. w charakterze strony powodowej. Sąd uznał zeznania świadków za wiarygodne w zakresie, w jakim znalazły potwierdzenie w dokumentach i pozwoliły na poczynienie ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu informatyki na okoliczności wskazane w postanowieniu z 23 sierpnia 2016 r. (k. 242). Biegły w pisemnej opinii z 15 grudnia 2016 r. (k. 271-294) stwierdził, że realizacja kolejnych etapów projektu była uzależniona od działania pozwanego, w szczególności w zakresie dostarczania grafik. Do realizacji portalu niezbędne były makiety, projekty graficzne, logika działania elementów serwisu i inne wymagania (np. dotyczące zabezpieczenia), przy czym brak makiet i grafik uniemożliwił prace nad portalem. W dniu 11 lipca 2014 r. dzieło nie było wolne od wad, to jest błędów w oprogramowaniu. Biegły wskazał jednak, że dzieło nie posiada wad obniżających jego wartość, zaś liczba usterek zgłoszonych po odbiorze serwisu (...) w większości stanowiła typowe problemy ujawniające się w niecałkowicie przetestowanym serwisie. Występowanie błędów w oprogramowaniu jest normalnym następstwem jego wytwarzania. Biegły wskazał, iż liczba usterek nie była niewspółmierna do złożoności dzieła.

W zarzutach do opinii (k. 321-338) pozwany podniósł, że istniejące wady obniżają wartość dzieła gdyż są nieużyteczne dla niektórych kategorii użytkowników, zaś brak zabezpieczeń całkowicie uniemożliwia odtwarzanie muzyki.

W ustnej opinii uzupełniającej (k. 399-401) biegły stwierdził, że podtrzymuje opinię pisemną oraz że system zawierał usterki, w tym krytyczne, które można było naprawić w ramach umowy. Strona zawierająca wady nie powinna być wypuszczona na rynek. Wskazał, że grafika powinna być przedstawiona w momencie przeprowadzania testów, nie da się wykonać kompletnej strony bez szaty graficznej.

Należy wskazać, iż opinia biegłego podlega, jak inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją pod tym względem inne, szczególne dla tego dowodu kryteria jego oceny, które stanowią: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej ocen, a także zgodność logiki i wiedzy powszechnej. Biegły przedstawił w sposób logiczny przebieg zawartego w swojej opinii rozumowania. Sąd wobec wyjaśnienia wszelkich okoliczności i ostatecznego ustalenia przez biegłego przyjętej metodologii, w całości podzielił powyższe opinie, uznając je za fachowe, rzetelne i wyczerpujące oraz sporządzoną w oparciu o wiedzę i doświadczenie biegłego. Wydane one zostały po wszechstronnej analizie materiału badawczego i dlatego Sąd oparł na nich swoje ustalenia. Z tych wszystkich względów Sąd uznał, iż opinie są spójne, logiczne i korespondują z całokształtem materiału zgromadzonego w sprawie. Biegły w swoich opiniach podał uzasadnienie do wyprowadzonych przez siebie wniosków. Biorąc pod uwagę kryteria, według których Sąd ocenia opinię biegłego, czyli zgodność z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej, fachowość, rzetelność, opiniom biegłego nie można nic zarzucić.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Stosownie do przepisu art. 354 k.c. – statuującego generalną zasadę obowiązującą przy wykonywaniu wszelkiego rodzaju zobowiązań - zarówno wierzyciel, jak i dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w

sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom.

Nadto dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju. Należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności (art. 355 k.c.).

Na tle powołanych przepisów w nauce i judykaturze panuje pogląd, zgodnie z którym podstawowym kryterium określającym sposób wykonania zobowiązania jest jego treść, czyli uprawnienia i obowiązki stron, które są wyraźne, w sposób nie budzący wątpliwości, określone w ramach łączącego strony stosunku prawnego. Treść tę określa źródło zobowiązania, jeśli źródłem tym jest umowa, to – w razie potrzeby – treść zobowiązania dookreślają odpowiednie przepisy prawa (art. 56 k.c.) bezwzględnie obowiązujące, a dyspozytywne w zakresie w jakim nie zostały wyłączone wola stron. W razie wątpliwości co do treści oświadczenia woli dokonuje się jej wykładni według reguł interpretacyjnych z art. 65 k.c. W stosunku do treści zobowiązania kryteria wykonania zobowiązania, wynikające z celu społeczno-gospodarczego oraz ustalonych zwyczajów, mają charakter jedynie uzupełniający. Kryterium celu społeczno-gospodarczego odwołuje się do obiektywnych funkcji i celów konkretnego zobowiązania ze względu na przykład na określony rodzaj działalności gospodarczej, typowe oczekiwania stron związane z danym rodzajem stosunków, charakter profesjonalny danego podmiotu lub jego brak (vide: uchwała Sądu Najwyższego z 18 grudnia 1990 r., III CZP 67/90, OSNCP 1991 nr 5-6, poz. 65).

Z kolei sposób wykonania zobowiązania obejmuje wszystkie elementy dotyczące zachowania dłużnika związane ze spełnieniem świadczenia. Kryterium staranności zawodowej (o której mowa w art. 355 § 2 k.c.) obejmuje takie powinności, które pozostają w związku z zawodowym charakterem działalności gospodarczej i przez to wyznaczają uzasadnione oczekiwania kontrahenta.

W niniejszej sprawie nie ulegało wątpliwości, że dnia 15 stycznia 2014 r. strony zawarły umowę na świadczenie usług informatycznych w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz z pełną świadomością przyjmowanych na siebie w tych umowach obowiązków.

Spór w sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy powód wywiązał się z obowiązków przyjętych na siebie wobec pozwanego. Pozwany twierdził bowiem, że powód nienależycie wykonał przedmiot zamówień, wykonane przez niego dzieło zawierało szereg wad i usterek uniemożliwiających korzystanie z niego przez grupę odbiorców, a w konsekwencji, że nie doszło do skutecznego oddania dzieła i powodowi nie należy się wynagrodzenie za jego wykonanie.

Między stronami niesporna pozostawała okoliczność zawarcia umowy i złożenia zamówień, realizowania prac obejmujących stworzenie portalu internetowego (...) wraz z grą M., jak również istnienia błędów i usterek w wykonanym dziele. Strony różniły się w interpretacji okoliczności związanych z uchybieniem terminowi oddania dzieła, możliwości naliczenia kary umownej oraz wad dzieła a w szczególności tego, czy obniżały one jego wartość.

Zgodnie z ogólną regułą ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W ocenie Sądu, pozwany nie wywiązał się z powyższego obowiązku udowodnienia swoich twierdzeń i zarzutów podniesionych w obronie przed powództwem. I tak, z dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, w szczególności korespondencji e-mailowej wynika, że powód informował pozwanego o braku możliwości stosowania zabezpieczeń typu (...) oraz o tym, że technologia (...) nie będzie kompatybilna z częścią przeglądark internetowych.

Pozwany podniósł, że powód popadł w zwłokę w wykonaniu zobowiązania. W ocenie Sądu dochowanie terminów zastrzeżonych przez strony było niemożliwe z uwagi na konieczność współpracy pozwanego w tym zakresie, w szczególności w zakresie dostarczenia grafiki, która warunkowała możliwość kontynuowania prac nad projektem. Jak zaś wynika z ustalonego stanu faktycznego, grafika była dostarczana przez pozwanego w częściach oraz po

terminie. Pozwany nie udowodnił, aby zwłoka w wykonaniu zobowiązania nastąpiła z wyłącznej winy powoda. Uzależnienie realizacji kolejnych etapów projektu od działania pozwanego, w szczególności w zakresie dostarczania grafik, zostało również potwierdzone przez biegłego w opinii pisemnej z 15 grudnia 2016 r. (k. 291). Zatem wobec faktu, iż niedotrzymanie terminu prac wynikało z winy pozwanego, który nie dostarczył na czas materiałów niezbędnych dla powoda do wykonania usługi, za bezpodstawny należało uznać zarzut pozwanego dotyczący naliczenia kary umownej i potrącenia. W ocenie Sądu pozwana spółka nie udowodniła, że przysługuje jej względem powoda roszczenie, które zostało przedstawione do potrącenia.

W zakresie wykonywania dzieła pozwany podniósł, iż było ono wykonywane wadliwie i posiadało szereg błędów i usterek uniemożliwiających korzystanie przez niektóre grupy użytkowników i komercyjne wdrożenie dzieła. Z materiału zgromadzonego w aktach sprawy bez wątplenia wynika, iż prace wykonane przez powoda posiadały wady, jednak wynikało to z kilku czynników. Przede wszystkim projekt był równocześnie budowany i udostępniany użytkownikom, co wynikało z wcześniejszych opóźnień pozwanego w dostarczeniu niezbędnych materiałów. Nadmienić w tym miejscu należy, iż wszelkie zgłoszone wady były usuwane na bieżąco. Jak zaś wynika z korespondencji stron, ze względu na opóźnienia w realizacji prac etap testów akceptacyjnych obu zamówień został praktycznie pominięty. Powyższe zostało potwierdzone w opinii biegłego z zakresu informatyki, który podkreślił, że bez wątpienia dzieło nie było wolne od wad, jednak nie były to wady pomniejszające jego wartość.

Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd przychylił się do stanowiska strony powodowej i uznał, że doszło do odbioru dzieła na podstawie § 8 ust. 5 Umowy, zaś kolejne błędy i usterki były naprawiane w ramach gwarancji.

W tych okolicznościach Sąd uznał w całości za nieudowodnione twierdzenia pozwanego o zwłoce powoda w wykonaniu zobowiązania, dotyczące naliczenia kary umownej i zarzutu potrącenia oraz twierdzenia odnośnie wad dzieła. Zarzuty te nie znalazły potwierdzenia w żadnym z dowodów przeprowadzonych na wniosek pozwanego. Na podstawie korespondencji e-mailowej stron Sąd wyprowadził wniosek przeciwny do tego sugerowanego przez pozwanego.

Wobec powyższych ustaleń, Sąd uznał, iż w sprawie ziszczył się warunek zastrzeżony w Umowie, zgodnie z którym powód nabył uprawnienie do żądania od pozwanego wynagrodzenia za wykonane dzieło. Przedstawione przez powoda faktury VAT wraz z innymi dowodami, przesądziły o uznaniu zasadności dochodzonego przez powoda roszczenia, wskazując na wysokość zobowiązania oraz termin zapłaty należności wynikających z poszczególnych faktur.

Biorąc zatem pod uwagę, że strona powodowa w niniejszym procesie udowodniła swoje roszczenie zarówno co do zasady, jak i wysokości, zaś pozwany nie przedstawił przekonujących dowodów, które wykazywałyby okoliczności przeciwne oraz nie wykazał, że naliczone kary umowne znajdują uzasadnienie faktyczne, Sąd zasądził zgodnie z żądaniem pozwu o czym orzekł w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c., z którego wynika, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (zasada odpowiedzialności za wynik procesu). Zwrot tych kosztów przysługuje powodowi, albowiem jego pełnomocnik procesowy zgłosił żądanie ich zasądzenia (art. 109 k.p.c.). Na koszty procesu w niniejszej sprawie składały się: kwota 6.579 złotych tytułem opłaty od pozwu, 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 3.600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, ustalona na podstawie § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z 25 lutego 2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 461).

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

SSO Magdalena Kurc-Mazurkiewicz

ZARZĄDZENIE

(...)

SSO Magdalena Kurc-Mazurkiewicz